

ผลงานประกอบการพิจารณาประเมินบุคคล
เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ

ตำแหน่งนักสังคมสงเคราะห์ชำนาญการ

เรื่อง ที่เสนอให้ประเมิน

1. ผลงานที่เป็นผลการดำเนินงานที่ผ่านมา
เรื่อง การจัดหาอุปกรณ์ทางการแพทย์สำหรับผู้ป่วยที่มารับบริการ งานสังคมสงเคราะห์
โรงพยาบาลกลาง
2. ข้อเสนอ แนวคิด วิธีการเพื่อพัฒนางานหรือปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น
เรื่อง จัดตั้งศูนย์กายอุปกรณ์ทางการแพทย์ในการช่วยเหลือผู้ป่วยและญาติที่มารับบริการ
โรงพยาบาลกลาง

เสนอโดย

นางสาววิภากร รัตนา

ตำแหน่ง นักสังคมสงเคราะห์ปฏิบัติการ

(ตำแหน่งเลขที่ รพก.834)

กลุ่มบริการทางการแพทย์ กลุ่มงานอนามัยชุมชน

โรงพยาบาลกลาง สำนักงานแพทย์

ผลงานที่เป็นผลการดำเนินงานที่ผ่านมา

1. **ชื่อผลงาน** การจัดหากายอุปกรณ์ทางการแพทย์สำหรับผู้ป่วยที่มารับบริการ งานสังคมสงเคราะห์ โรงพยาบาลกลาง
2. **ระยะเวลา** วันที่ 1 มกราคม 2555 – 30 ธันวาคม 2555
3. **ความรู้ทางวิชาการหรือแนวคิดที่ใช้ในการดำเนินการ**

ปัจจุบันผู้ป่วยที่ประสบอุบัติเหตุจนทุพพลภาพหรือพิการมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ทำให้ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองหรือดำเนินชีวิตได้ตามปกติ จากสถิติของกระทรวงสาธารณสุข ปี 2554 พบว่า สาเหตุการทุพพลภาพหรือพิการที่เกิดจากอุบัติเหตุและเข้ารับการรักษาเป็นอันดับที่ 2 และผู้ป่วยโรคเรื้อรังเข้ารับการรักษาเป็นอันดับที่ 3 ข้อมูลสถิติจากประชากรทั้งหมดที่เข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลทั่วประเทศ เชื่อมโยงต่อสถานการณ์ของโรงพยาบาลกลาง พบว่าผู้ป่วยที่ประสบอุบัติเหตุและผู้ป่วยโรคเรื้อรังนั้น มีความจำเป็นที่ต้องใช้กายอุปกรณ์ทางการแพทย์ในการดูแลมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น สถิติของผู้ป่วยที่ส่งปรึกษางานสังคมสงเคราะห์ด้วยปัญหาเรื่องการดูแลผู้ป่วยกลุ่มที่มีความพิการและกลุ่มผู้ป่วยที่ต้องใช้กายอุปกรณ์ทางการแพทย์ ปี 2552 จำนวน 69 ราย ปี 2553 จำนวน 86 ราย และปี 2554 จำนวน 104 ราย

สาเหตุการเจ็บป่วยที่เกิดจากทุพพลภาพหรือพิการและผู้ป่วยเรื้อรัง ทำให้เกิดปัญหาการครองเตียงในโรงพยาบาลเป็นระยะเวลานาน สถานการณ์การทอดทิ้งผู้ป่วยไว้ในโรงพยาบาลหรือสถานสงเคราะห์มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น จะเห็นว่าผู้ป่วยกลุ่มนี้มีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองลดน้อยลง (Self esteem) รู้สึกเดียวดาย อ้างว้าง จนมีภาวะแทรกซ้อน อาการเจ็บป่วยทรุดหนัก เกิดความบกพร่อง ด้านการเคลื่อนไหว การทรงตัว ด้านสติปัญญา ระบบประสาทรับรู้ การเรียนรู้ และด้านพฤติกรรม รวมถึงปัญหาด้านเศรษฐกิจและสังคม งานสังคมสงเคราะห์ โรงพยาบาลกลาง สำนักการแพทย์ ตระหนักถึงปัญหาดังกล่าวที่มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น จึงได้กำหนดแนวทางการให้ความช่วยเหลือผู้ป่วยและครอบครัวในการจัดหาอุปกรณ์ทางการแพทย์ สำหรับผู้ป่วยและครอบครัวที่มาขอรับบริการ งานสังคมสงเคราะห์ โรงพยาบาลกลาง

ผู้ขอรับการประเมิน ตระหนักถึงความสำคัญของปัญหาของผู้ป่วยที่ขาดแคลนกายอุปกรณ์ทางการแพทย์ จึงดำเนินโครงการจัดหาอุปกรณ์ทางการแพทย์สำหรับผู้ป่วยที่มาขอรับบริการ

งานสังคมสงเคราะห์ โรงพยาบาลกลาง ทั้งผู้ป่วยที่ประสบอุบัติเหตุและผู้ป่วยโรคเรื้อรัง ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2555 - 30 ธันวาคม 2555

วัตถุประสงค์ เพื่อช่วยเหลือผู้ป่วยและครอบครัว ให้สามารถเผชิญกับสภาพปัญหาการขาดแคลน ภายอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นได้ ส่งผลให้ผู้ป่วยมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นแม้มีความพิการหลงเหลืออยู่ ช่วยลดปัญหาการทอดทิ้งผู้ป่วยไว้ในโรงพยาบาล นำไปสู่การพัฒนาและยกระดับการให้บริการ การ รักษาพยาบาลของโรงพยาบาลกลาง ได้มาตรฐาน ครอบครัวผู้ป่วยและครอบครัวได้รับความพึงพอใจ สอดคล้องกับวิสัยทัศน์และพันธกิจของโรงพยาบาลกลาง ดังนี้

วิสัยทัศน์ โรงพยาบาลกลาง คือ โรงพยาบาลคุณภาพเพื่อประชาชน ทันสมัย ได้มาตรฐาน บริการ ประทับใจ

พันธกิจ คือ มุ่งสู่ความเป็นเลิศด้านบริการทางการแพทย์ พร้อมประสานเครือข่ายอย่างเป็นระบบ โดย ยึดผู้ใช้บริการเป็นศูนย์กลาง เครื่องมือทันสมัยได้มาตรฐาน มีการพัฒนาบุคลากรและกระบวนการอย่างต่อเนื่อง

แนวคิดที่ใช้ดำเนินการ

3.1 ความรู้เรื่องอุบัติเหตุที่เป็นสาเหตุให้ผู้ป่วยทุพพลภาพหรือพิการ

นายแพทย์พิพัฒน์ ชูวรเวช (2526) ได้ให้ความหมายของอุบัติเหตุว่าเหตุที่เกิดขึ้นโดยไม่ทันคิด ถือกันว่าเป็นความบังเอิญที่เกิดขึ้น โดยไม่ได้ตั้งใจและไม่คาดฝันมาก่อน ทำให้เกิดการบาดเจ็บ ทุพพลภาพ พิการถาวร และถึงตายได้

3.2 ความรู้เรื่องโรคเรื้อรัง

โรคเรื้อรัง หมายถึง โรคที่รักษาไม่หาย การรักษาเป็นเพียงการพยายงไม่ให้มีการสูญเสียการทำงานของร่างกายมากขึ้น โรคเรื้อรังมีหลายประเภท เช่น โรคเบาหวาน โรคอ้วน โรคความดันโลหิต โรคหัวใจวาย

3.3 ความพิการ

ความพิการ (วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี) หมายความว่า บุคคลซึ่งมีข้อจำกัดในการ ปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือส่วนร่วมทางสังคม เนื่องจากมีความบกพร่องทางการมองเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว การสื่อสาร จิตใจ อารมณ์ พฤติกรรม สติปัญญาและการเรียนรู้หรือความ บกพร่องอื่นใด ประกอบกับอุปสรรคในด้านต่างๆ และมีความจำเป็น เป็นพิเศษที่จะต้องได้รับความ ช่วยเหลือด้านหนึ่งด้านใด เพื่อให้สามารถปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทาง สังคมได้อย่างบุคคลทั่วไป

สรุป ผู้ป่วยที่สูญเสียความสามารถในการช่วยเหลือตนเองมีหลายสาเหตุ จากอุบัติเหตุที่เกิดขึ้น โดยไม่ได้ตั้งใจ ทำให้เกิดการบาดเจ็บ ทุพพลภาพและอาจเสียชีวิต มาจากการเจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อรัง เกิดการสูญเสียการทำงานของร่างกาย ทำให้ผู้ป่วยทุพพลภาพหรือพิการ มีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวัน หรือมีส่วนร่วมในสังคมเพื่อเป็นการทำให้ผู้ป่วยสามารถใช้ชีวิตประจำวันได้อย่างปกติ การฟื้นฟูเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ผู้ป่วยดำรงชีวิตได้เต็มศักยภาพ ทั้งยังส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตได้อย่างรอบด้านทั้งด้าน ร่างกาย อารมณ์ สังคม และจิตใจ รวมไปถึงสวัสดิการและการพิทักษ์สิทธิ ให้ผู้ป่วยมีศักดิ์ศรีแห่งความเป็นมนุษย์เสมอภาคกับบุคคลทั่วไป

แนวคิดเรื่องอุบัติเหตุ โรคเรื้อรัง ความพิการ ทำให้นักสังคมสงเคราะห์มีความเข้าใจต่อภาวะความเจ็บป่วยส่งผลให้การให้ความช่วยเหลือ มีความเหมาะสมและตอบสนองความต้องการของผู้ป่วยและครอบครัวได้อย่างรอบด้าน

3.4 การวางแผนจำหน่ายผู้ป่วย (Discharge planning)

ดวงมณี เลหาประสิทธิ์พร (2555) ให้ความหมายของการวางแผนจำหน่าย หมายถึง การวางแผนและจัดสรร บริการในการดูแลรักษาผู้ป่วยที่ต้องการ การดูแลต่อเนื่องหลังการจำหน่ายอย่างเป็นระบบ องค์กรวม มีการประสานงานกับทีมสหวิชาชีพ ในการสนับสนุนและเสริมพลัง ผู้ป่วยและครอบครัวเป็นรายกรณี รวมทั้งการส่งเสริมการใช้ทรัพยากรสุขภาพที่เหมาะสม เพื่อเตรียมการให้ผู้ป่วยและญาติ ชุมชน สามารถดูแลสุขภาพได้ด้วยตนเองอย่างมั่นใจ ปลอดภัย และพึงพอใจ (อ้างอิงใน [http://thethanika.blogspot.com//2012/05/discharge planning.html](http://thethanika.blogspot.com//2012/05/discharge%20planning.html))

นักสังคมสงเคราะห์ ได้มีส่วนร่วมในการวางแผนจำหน่ายผู้ป่วยร่วมกับทีมสหวิชาชีพก่อนแพทย์จำหน่ายผู้ป่วยกลับบ้านในรายที่มีปัญหาซับซ้อน เน้นการให้ความช่วยเหลืออย่างรอบด้านทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ จิตใจ สังคม รวมไปถึงสวัสดิการสังคมต่างๆ แก่ผู้ป่วยและครอบครัว เกิดความมั่นใจถึงความพร้อมในการให้การรักษายาบาลของโรงพยาบาล

3.5 แนวคิดเกี่ยวกับการสนับสนุนทางสังคม (Social Support)

การสนับสนุนทางสังคม หมายถึง การที่บุคคลในสังคมได้รับความรักความเอาใจใส่ เห็นคุณค่า ได้รับการยกย่อง มีความผูกพันซึ่งกันและกัน มีความรู้สึกเป็นส่วนร่วมในสังคมเดียวกัน มีการให้ความช่วยเหลือในด้านต่างๆ เช่น การให้คำแนะนำ การให้สิ่งของ การประเมินเพื่อให้ปรับปรุงให้ดีขึ้น ให้ความช่วยเหลือ โดยให้เวลา ให้ความคิดเห็น ให้ข้อมูลข่าวสาร การสนับสนุนทางสังคม มีผลต่อภาวะจิตใจ อารมณ์ มีขอบเขตครอบคลุมทั้งการให้และการรับจากบุคคลในครอบครัว อาทิ บิดา มารดา ญาติพี่น้อง เพื่อนฝูง เพื่อนบ้าน เพื่อนที่ทำงาน คนในชุมชน

นักสังคมสงเคราะห์ ได้ให้การสนับสนุนทางสังคมกับผู้ป่วยทั้งการช่วยเหลือด้านกายอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่เป็นสิ่งของสำคัญที่ผู้ป่วยนำกลับไปใช้เป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินชีวิตประจำ การให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดูแลรักษาอาการของผู้ป่วย การให้กำลังใจและกระตุ้นพลังในตนเองของผู้ป่วยและครอบครัวให้เขามีพลัง มีกำลังใจในการดำเนินชีวิตต่อไปได้

4. สรุปสาระสำคัญของเรื่องและขั้นตอนการดำเนินการ

การจัดหาอุปกรณ์ทางการแพทย์สำหรับผู้ป่วยและครอบครัวที่มาขอรับบริการงานสังคมสงเคราะห์ โรงพยาบาลกลาง ผู้ป่วยและครอบครัวที่มีปัญหาด้านเศรษฐกิจไม่สามารถซื้ออุปกรณ์ทางการแพทย์ที่ใช้ดูแลผู้ป่วยภายหลังแพทย์จำหน่าย ส่งผลต่อผู้ป่วยไม่สามารถกลับบ้าน เกิดภาวะเครียด ซึมเศร้า สุขภาพจิตทรุดโทรม ครอบครัวต้องแบกรับภาระค่าใช้จ่ายเพิ่มในการจัดหาอุปกรณ์ทางการแพทย์ อาจนำไปสู่ปัญหาความสัมพันธ์ในครอบครัว และโรงพยาบาลประสบปัญหาผู้ป่วยถูกทอดทิ้งไว้ในโรงพยาบาล ทำให้ไม่สามารถรับผู้ป่วยรายใหม่ที่จำเป็นต้องพักรักษาไว้ในโรงพยาบาลได้

การให้การช่วยเหลือผู้ป่วยของนักสังคมสงเคราะห์ โรงพยาบาลกลาง เริ่มจากการจัดประชุมทีมสหวิชาชีพประกอบด้วย แพทย์ พยาบาล นักกายภาพบำบัด นักจิตวิทยา นักโภชนาการ เภสัชกร นักสังคมสงเคราะห์ ฝ่ายซ่อมบำรุง ศูนย์เครื่องมือแพทย์

จากการประชุมทีมสหวิชาชีพ ได้มอบหมายให้นักสังคมสงเคราะห์เป็นผู้บริหารจัดการ การประเมินสภาพปัญหา วางแผนและการแก้ไขปัญหาให้การช่วยเหลือโดยการประสานงานกับทีมสหวิชาชีพ

จากการดำเนินงานการให้ความช่วยเหลือจัดหาอุปกรณ์ทางการแพทย์ต่อผู้ป่วยและครอบครัว ทั้งหมด จำนวน 121 ราย โดยแยกประเภทของกายอุปกรณ์ได้ดังนี้คือ อุปกรณ์ช่วยเดิน จำนวน 44 ราย เตียงและที่นอน 29 ราย อุปกรณ์การช่วยหายใจ 26 ราย อุปกรณ์ช่วยในการเคลื่อนย้าย 16 ราย และอื่นๆ 6 ราย

ขั้นตอนการดำเนินการให้ความช่วยเหลือจัดหาอุปกรณ์ทางการแพทย์ต่อผู้ป่วยและครอบครัวของโรงพยาบาลกลาง คือ

1. แพทย์ให้การรักษาผู้ป่วย หากวินิจฉัยพบว่า ผู้ป่วยอาจพิการหรือทุพพลภาพ จำเป็นต้องใช้กายอุปกรณ์ทางการแพทย์ภายหลังจำหน่ายผู้ป่วยกลับบ้าน เมื่อผู้ป่วยหรือครอบครัวมีปัญหาไม่

สามารถรับผู้ป่วยกลับบ้านได้ เนื่องจากไม่สามารถซื้อกายอุปกรณ์ทางการแพทย์ ที่จำเป็นนั้นๆ ได้ แพทย์แจ้งพยาบาลประจำหอผู้ป่วย

2. พยาบาลหอผู้ป่วยรับทราบจากแพทย์เจ้าของไข้แล้ว ส่งปรึกษาสังคมสงเคราะห์เพื่อจัดหา กายอุปกรณ์ทางการแพทย์ ในการช่วยเหลือผู้ป่วยและครอบครัวตามความเหมาะสม

3. นักสังคมสงเคราะห์รับเรื่องจากพยาบาลประจำหอผู้ป่วย ดำเนินการให้ความช่วยเหลือโดยการค้นหาข้อเท็จจริง ปัญหาของผู้ป่วยและครอบครัว ประเมินสภาวะกาย จิต สังคม โดยการวิเคราะห์ วินิจฉัย สภาพร่างกาย จิตใจ อารมณ์และความสัมพันธ์ทางสังคม ของผู้ป่วยกับครอบครัว เครื่องญาติ เพื่อประเมินปัญหาความทุกข์ ความเข้มแข็ง ความอ่อนแอของผู้ป่วย ในการให้ความช่วยเหลือและความเหมาะสมเพื่อจัดหาอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่จำเป็น พร้อมทั้งดึงศักยภาพของ ครอบครัวและผู้ป่วย ให้มีส่วนร่วมในการช่วยเหลือ

4. ประสานวิชาชีพอื่นที่เกี่ยวข้องในการให้ความช่วยเหลือ พยาบาลสอนวิธีใช้กายอุปกรณ์ทางการแพทย์ เช่น เครื่องผลิตออกซิเจน เครื่องดูดเสมหะ กับผู้ดูแลผู้ป่วย นักกายภาพบำบัดสอน วิธีการบริหารและการออกกำลังกาย นักโภชนาการสอนเรื่องการเตรียมอาหารที่เหมาะสมสำหรับผู้ป่วย เกสซกรให้ความรู้เรื่องการรับประทานยาที่ต้องต้องปลอดภัย รวมถึงผลข้างเคียงที่อาจเกิดขึ้น หน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้อง ประสานศูนย์บริการสาธารณสุขเยี่ยมบ้านเพื่อแนะนำการดูแลผู้ป่วยที่บ้าน องค์กรบริหารส่วนตำบล/เทศบาลพิจารณาการให้ความช่วยเหลือด้านสวัสดิการสังคมต่างๆ เช่น ทุนประกอบอาชีพ ทุนการศึกษาบุตร เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ และเบี้ยความพิการ

5. การติดตามการให้ความช่วยเหลือ โดยการเยี่ยมบ้าน โทรศัพท์ติดตามผู้ป่วย หลังแพทย์สิ้นสุดการรักษาแล้วและผู้ป่วยกลับบ้าน

5. ผู้ร่วมดำเนินการ

“ไม่มี”

6. ส่วนของงานที่ผู้เสนอเป็นผู้ปฏิบัติ

นักสังคมสงเคราะห์ ผู้ขอรับการประเมิน มีบทบาทในการวางแผนจำหน่ายผู้ป่วยร่วมกับ ทีมสห-วิชาชีพ คือ การประเมินความพร้อมของผู้ป่วยและครอบครัวต่อการรับตัวผู้ป่วยกลับไปดูแล ต่อเนื่องหลังจากแพทย์สิ้นสุดการรักษา การจัดหาทรัพยากรที่จำเป็นในการดูแล ประสานหน่วยงานทั้ง ภายในและภายนอกหน่วยงานเพื่อให้ความช่วยเหลือผู้ป่วย เตรียมความพร้อมของผู้ป่วยและครอบครัว ในการดูแลสุขภาพและสวัสดิการสังคม

ปี พ.ศ.2555 เริ่มมีการจัดประชุมทีมสหวิชาชีพเพื่อวางแผนการให้ความช่วยเหลือผู้ป่วยที่ทุพพลภาพหรือพิการจากการเจ็บป่วย ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองได้ ร่วมดำเนินการวางแผนจำหน่าย (Discharge planning) กับทีมสหวิชาชีพ โดยนักสังคมสงเคราะห์รับผิดชอบบริหารจัดการ (Case Management) การให้ความช่วยเหลืออย่างมีระบบตามแผนการจำหน่าย และจัดหาทรัพยากรที่จำเป็นสำหรับผู้ป่วยและครอบครัว เป็นการให้ความช่วยเหลือแบบองค์รวมทั้งด้านร่างกาย จิตใจ สังคม ส่งผลดีต่อผู้ป่วยสามารถกลับคืนสู่ครอบครัว ครอบครัวสามารถลดภาระค่าใช้จ่ายในการดูแลผู้ป่วย โรงพยาบาลสามารถลดปัญหาการครองเตียง ลดภาระค่าใช้จ่าย การทอดทิ้งผู้ป่วยไว้ในโรงพยาบาล

นักสังคมสงเคราะห์ เป็นผู้ประสาน บริหารจัดการ การให้ความช่วยเหลือผู้ป่วยและครอบครัว พิจารณาการให้ยืม - คืน รับบริจาค จัดทำบัญชี รวมทั้งจัดเก็บกายอุปกรณ์ทางการแพทย์ของหน่วยงาน การให้คำแนะนำช่วยเหลือ ผู้ป่วยแต่ละรายตามความเหมาะสม ทั้งการพิจารณาให้ความช่วยเหลือปัญหาซ้ำซ้อนอื่นๆ การรับบริจาคและการให้ผู้ป่วยยืม จัดทำทะเบียนกายอุปกรณ์ทางการแพทย์ จัดหาสถานที่เก็บรักษาอุปกรณ์ทางการแพทย์ ประสานศูนย์เครื่องมือแพทย์เพื่อดูแลรักษา ซ่อมบำรุงกายอุปกรณ์ทางการแพทย์ให้พร้อมใช้งาน ติดตามการให้ความช่วยเหลือผู้ป่วยและครอบครัว

ขั้นตอนการดำเนินงานของนักสังคมสงเคราะห์ที่มีต่อผู้ป่วยที่ต้องการกายอุปกรณ์ทางการแพทย์

1. นักสังคมสงเคราะห์ ผู้ขอรับการประเมิน รับปรึกษาเรื่องการยืม-คืน กายอุปกรณ์ทางการแพทย์จาก นักสังคมสงเคราะห์ พยาบาล แพทย์ ประจำหอผู้ป่วย กรณีที่ผู้ป่วยประสบปัญหาที่มีความจำเป็นต้องใช้กายอุปกรณ์ทางการแพทย์ เมื่อแพทย์สิ้นสุดการรักษา เพื่อใช้ฟื้นฟูสมรรถภาพร่างกายและการดำเนินชีวิตประจำวัน
2. ประสานพยาบาลประจำหอผู้ป่วยเพื่อขอข้อมูล ข้อเท็จจริงทางด้าน สภาพปัญหาเกี่ยวกับโรค อากา ร ความจำเป็นต้องใช้กายอุปกรณ์ทางการแพทย์ ข้อมูลเกี่ยวกับครอบครัว ปัญหาและความต้องการ การให้ข้อมูลเกี่ยวกับญาติ พร้อมทั้งตรวจสอบสิทธิการรักษาพยาบาลของผู้ป่วยให้สามารถใช้สิทธิการรักษาได้ถูกต้องเหมาะสม
3. พบผู้ป่วยและญาติเพื่อสัมภาษณ์ข้อมูลเพิ่มเติม พร้อมประเมินผู้ป่วยและครอบครัว แบบองค์รวม (holistic) ด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและจิตใจ แรงจูงใจในการรักษา ความคาดหวังถึงแนวโน้มที่ดีขึ้นของการรักษา และการดำเนินของโรค การยอมรับสภาพความเจ็บป่วยและความพิการ ที่อาจ

หลงเหลือจากโรคหรือผู้ป่วยมีปัญหาการดูแล นักสังคมสงเคราะห์ช่วยเหลือผู้ป่วยและครอบครัวได้ ตรงกับความต้องการ

4. นำข้อมูล ข้อเท็จจริง มาวิเคราะห์ร่วมกับผู้ป่วยและครอบครัว ถึงปัญหาที่แท้จริง พิจารณา แนวทางการแก้ไขปัญหา เรียงลำดับตามความจำเป็นเร่งด่วนและความเหมาะสมในการให้ความช่วยเหลือต่อทรัพยากรที่มีอย่างจำกัด จัดหาแหล่งทรัพยากร ประสานหน่วยงานภายใน เช่น พยาบาล ประจำหอผู้ป่วย นักกายภาพบำบัด นักโภชนาการ สำนักงานเขต ศูนย์บริการสาธารณสุขและ หน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้อง เข้ามามีส่วนร่วมในการให้ความช่วยเหลือผู้ป่วยและครอบครัวมากที่สุด

5. ติดตามการให้การช่วยเหลือผู้ป่วยและครอบครัวที่มีขอรับบริการยืม-คืน ภายอุปกรณ์ทางการแพทย์โดยการลงเยี่ยมบ้าน โทรติดตามญาติโดยตรงและประสานศูนย์บริการสาธารณสุขลงเยี่ยม บ้านเพื่อติดตามผลการให้ความช่วยเหลือ

7. ผลสำเร็จของงาน

ผลการดำเนินงานของการจัดหากายอุปกรณ์ทางการแพทย์จากผู้ป่วยที่ส่งปรึกษาด้วย ปัญหา ต้องการความช่วยเหลือเรื่องกายอุปกรณ์ทางการแพทย์ทั้งหมด 121 ราย สามารถให้ความช่วยเหลือผู้ป่วยได้ทั้งหมด 121 ราย คิดเป็นร้อยละ 100 สามารถให้ความช่วยเหลือผู้ป่วยและครอบครัวได้ ซึ่ง เกินจากเป้าหมายที่ตั้งไว้ ร้อยละ 85 จากผู้ป่วยที่ส่งปรึกษาทั้งหมด แยกประเภทกายอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่ให้ความช่วยเหลือ ดังนี้ อุปกรณ์ช่วยเดิน จำนวน 44 คน เติงและทีนอน จำนวน 29 คน อุปกรณ์ช่วยหายใจ จำนวน 26 คน อุปกรณ์ช่วยในการเคลื่อนย้าย จำนวน 16 คน และอื่นๆ จำนวน 6 คน

จากสถิติผู้พิการและทุพพลภาพใหม่ที่ลงทะเบียนในปี พ.ศ. 2555 ของโรงพยาบาลกลาง จำนวน 207 คน โดยแยกประเภทความพิการได้ดังนี้ พิการด้านการเคลื่อนไหว จำนวน 108 คน พิการด้านสติปัญญา จำนวน 43 คน พิการด้านการได้ยิน จำนวน 30 คน พิการด้านการมองเห็น จำนวน 26 คน

ผู้พิการและทุพพลภาพที่ได้รับการคัดกรองจากแผนกต่างๆในโรงพยาบาลกลาง รวมถึงผู้ป่วยที่ เข้ามาติดต่อด้วยตนเอง ผ่านการคัดกรองจากนักสังคมสงเคราะห์ และได้รับการช่วยเหลือทั้งหมดในปี พ.ศ. 2555 คิดเป็นร้อยละ 100 จากตัวชี้วัดที่ตั้งไว้ ร้อยละ 85 โดยนักสังคมสงเคราะห์เป็นผู้บริหารจัดการในการให้ความช่วยเหลือผู้ป่วยตามความเหมาะสมของทรัพยากรที่มีอย่างจำกัด

8. การนำไปใช้ประโยชน์

1. ประโยชน์ต่อผู้ป่วย ผู้ป่วยเข้าโรงพยาบาลเพื่อรักษาอาการเจ็บป่วยเกิดความพิการหรือทุพพลภาพ ย่อมมีผลต่อจิตใจของผู้ป่วย ทำให้เกิดความวิตกกังวล กลัวต่อสภาวะเจ็บป่วยที่เกิดขึ้น นักสังคมสงเคราะห์เข้าไปสนับสนุนด้านจิตใจฟื้นฟูสภาพจิตใจในเบื้องต้น เพื่อให้ผู้ป่วยสามารถกลับมาใช้ชีวิตกับครอบครัวได้อย่างปกติ ด้านอาชีพการงานส่งผลต่อภาวะเศรษฐกิจของผู้ป่วยและครอบครัว นักสังคมสงเคราะห์ แนะนำเรื่องการขึ้นทะเบียนผู้พิการ สวัสดิการสังคม ทั้งการรักษาพยาบาล เบี้ยยังชีพคนพิการหรือนำหน่วยงานที่สอนเรื่องการฝึกอาชีพผู้พิการ การจัดหากายอุปกรณ์ทางการแพทย์ เป็นเพียงส่วนหนึ่งที่จะช่วยเหลือผู้ป่วยในด้านการเคลื่อนย้ายเพื่อกลับไปใช้ชีวิตประจำวัน สิ่งสำคัญที่ทำความเข้าใจในการให้ความช่วยเหลือ คือ การสนับสนุนทางด้านจิตใจ การเสริมพลังผู้ป่วยและครอบครัว (Empowerment) ให้ผู้ป่วยมีกำลังใจสามารถกลับมาดำเนินชีวิตได้ใกล้เคียงปกติมากที่สุด ตลอดจนการประสานทีมสหวิชาชีพที่เกี่ยวข้องในการให้ความช่วยเหลือ เช่น นักกายภาพบำบัด นักโภชนาการ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เรื่องสวัสดิการผู้พิการ ศูนย์บริการสาธารณสุขใกล้บ้านของผู้ป่วย เรื่องการดูแลสุขภาพภายหลังแพทย์จำหน่ายผู้ป่วยกลับบ้าน

2. ประโยชน์ต่อครอบครัว การจัดหาอุปกรณ์ทางการแพทย์เป็นการลดภาระเรื่องค่าใช้จ่ายในครอบครัวในการซื้ออุปกรณ์ทางการแพทย์เพื่อดูแลผู้ป่วย และยังสามารถให้ความรู้ความเข้าใจกับครอบครัวในการดูแลผู้ป่วย โดยการดึงศักยภาพของครอบครัวให้มีส่วนร่วมในการดูแลผู้ป่วยเมื่อครอบครัวรับผู้ป่วยกลับบ้าน

3. ประโยชน์ต่อโรงพยาบาล ลดการทอดทิ้งผู้ป่วยไว้ในโรงพยาบาลและลดอัตราการครองเตียงของผู้ป่วย การจัดหาอุปกรณ์ทางการแพทย์ให้ผู้ป่วยเป็นการช่วยผู้ป่วยโดยตรง ผลตามมาคือการช่วยครอบครัวและเป็นการช่วยโรงพยาบาลด้วย นั่นคือการลดภาระค่าใช้จ่ายของโรงพยาบาล ในการดูแลผู้ป่วยการวางแผนจำหน่ายผู้ป่วยมีความสมบูรณ์สามารถดูแลผู้ป่วยได้อย่างรอบด้าน และสามารถจำหน่ายผู้ป่วยกลับไปใช้ชีวิตอยู่กับครอบครัว ชุมชน สังคม ที่เคยอยู่ได้อย่างปกติสุขถึงแม้จะมีภาวะของความพิการหรือทุพพลภาพแต่ยังสามารถอยู่ในสังคมเดิมได้ด้วยการช่วยเหลือของทีมสหวิชาชีพ และนักสังคมสงเคราะห์เป็นผู้บริหารจัดการให้ความช่วยเหลือแบบครบวงจร

9. ความยุ่งยาก ปัญหา อุปสรรคในการดำเนินการ

จากการดำเนินการที่ผ่านมาของการจัดหาอุปกรณ์ทางการแพทย์ ให้ผู้ป่วยยืมกลับไปใช้ เมื่อแพทย์จำหน่ายผู้ป่วยกลับบ้านนั้น ปัญหาที่พบคือ

1. ภายอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่มีอยู่ไม่เพียงพอต่อความต้องการ ของผู้ป่วยบางราย จำเป็นต้องสั่งซื้อใหม่ ต้องรอการบริจาคหรือจัดซื้ออุปกรณ์ทางการแพทย์จึงสามารถจำหน่ายผู้ป่วยได้ ทำให้เกิดภาวะการครองเตียงนานเกินระยะเวลาที่แพทย์จำหน่ายผู้ป่วยส่งผลให้การจำหน่ายผู้ป่วยล่าช้า

2. ภายอุปกรณ์ทางการแพทย์ ที่ให้ผู้ป่วยและครอบครัว ยืมกลับไปใช้ที่บ้าน ไม่สามารถติดตามนำกลับมาคืนหรือเกิดความล่าช้า เกิดการชำรุด และอาจเกิดการสูญหาย ส่งผลต่อการให้ความช่วยเหลือผู้ป่วยและครอบครัวรายใหม่ที่ต้องใช้ภายอุปกรณ์ทางการแพทย์ภายหลังแพทย์จำหน่ายผู้ป่วยกลับบ้าน

3. ไม่มีสถานที่ใช้ในการจัดเก็บภายอุปกรณ์ทางการแพทย์ ปัจจุบันใช้ห้องเก็บของของหน่วยงาน และหอผู้ป่วยที่ไม่เปิดพื้นที่ใช้งาน แก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าโดยการประสานฝ่ายซ่อมบำรุงเพื่อประกอบชั้นวางของ หรือการฝากเตียงไว้ตามหอผู้ป่วย และระบบการจัดเก็บยังไม่สมบูรณ์ การค้นหาภายอุปกรณ์ทางการแพทย์ยังไม่มียระบบที่สามารถค้นหาได้รวดเร็ว

4. ผู้ตรวจสอบ หรือเช็คสภาพความพร้อมใช้งานของภายอุปกรณ์ทางการแพทย์ ปัจจุบันดำเนินการดังนี้คือ เมื่อมีผู้ป่วยจำเป็นต้องใช้งานภายอุปกรณ์ทางการแพทย์ นักสังคมสงเคราะห์ประสานศูนย์เครื่องมือแพทย์ เพื่อตรวจสอบสภาพความพร้อมในการใช้งานรายกรณีไป ภายอุปกรณ์ทางการแพทย์เกิดความเสียหายไม่สามารถใช้งานได้ ส่งซ่อมก่อนจึงสามารถใช้งานได้ ส่งผลต่อการจำหน่ายผู้ป่วยกลับบ้านเกิดความล่าช้า

10. ข้อเสนอแนะ

1. จัดตั้งคณะกรรมการศูนย์ยืม-คืนภายอุปกรณ์ทางการแพทย์ จัดเก็บภายอุปกรณ์ทางการแพทย์ให้เป็นรูปแบบ มีการกำหนดบทบาทหน้าที่ชัดเจน เพื่อการทำงานที่สะดวกรวดเร็ว และมีระบบ

2. จัดทำโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับบันทึกการจัดเก็บข้อมูล เพื่อสะดวกในการยืม-คืนภายอุปกรณ์ทางการแพทย์ นำไปสู่การสืบค้นข้อมูลของผู้ป่วยและภายอุปกรณ์ทางการแพทย์ได้รวดเร็ว และสามารถรวบรวมข้อมูลหรือสถิติในการให้ความช่วยเหลือผู้ป่วยและครอบครัว

3. จัดอบรมการใช้ภายอุปกรณ์ทางการแพทย์แก่เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและเกิดทักษะ สามารถแนะนำวิธีการใช้แก่ผู้ป่วยและญาติได้

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

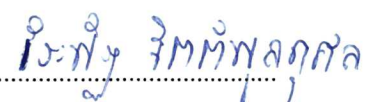
ลงชื่อ.....

(นางสาววิภาพร รัตนา)

ผู้ขอรับการประเมิน

๗/๗.๘/๒๕๕๗

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นตรงกับความเป็นจริงทุกประการ

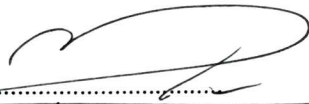
ลงชื่อ.....

(นายธีระพัฏฐ์ จิตต์พุกกุล)

ตำแหน่ง นายแพทย์ชำนาญการพิเศษ (ด้านเวชกรรมป้องกัน)

หัวหน้ากลุ่มงานอนามัยชุมชน โรงพยาบาลกลาง

๗/๗.๘/๒๕๕๗

ลงชื่อ.....

(นายชววิทย์ ประดิษฐ์บาทูกา)

ผู้อำนวยการโรงพยาบาลกลาง

๗/๗.๘/๒๕๕๗

ข้อเสนอ แนวคิด วิธีการเพื่อพัฒนางานหรือปรับปรุงงานให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

ของนางสาววิภากร รัตนา

เพื่อประกอบการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักสังคมสงเคราะห์ชำนาญการ

(ตำแหน่งเลขที่ รพท. 834) สังกัดกลุ่มบริการทางการแพทย์ กลุ่มงานอนามัยชุมชน โรงพยาบาลกลาง
สำนักงานแพทย์

เรื่อง จัดตั้งศูนย์กายอุปกรณ์ทางการแพทย์ในการช่วยเหลือผู้ป่วยและญาติที่มาใช้บริการ
งานสังคมสงเคราะห์ โรงพยาบาลกลาง

หลักการและเหตุผล

ปัจจุบัน โรงพยาบาลกลางมีผู้ป่วยที่พิการ/ทุพพลภาพจากการประสบอุบัติเหตุ หรือผู้ป่วยโรคเรื้อรังมีจำนวนเพิ่มมากขึ้น ผู้ป่วยมีความจำเป็นต้องใช้กายอุปกรณ์ต่อเนื่องที่บ้านหลังแพทย์สิ้นสุดการรักษา แต่ผู้ป่วยบางรายประสบปัญหาทางด้านเศรษฐกิจ ไม่สามารถจัดซื้อกายอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่มีราคาสูงได้ นักสังคมสงเคราะห์จึงต้องประเมินสภาพปัญหาเพื่อให้การช่วยเหลือจัดหาอุปกรณ์ทางการแพทย์แก่ผู้ป่วยและครอบครัวเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ป่วยทุกราย ลดภาวะการครองเตียงและการทอดทิ้งผู้ป่วยไว้ในโรงพยาบาล นักสังคมสงเคราะห์ ได้ดำเนินการให้ความช่วยเหลือในการยืม-คืน กายอุปกรณ์ทางการแพทย์ ในปี พ.ศ. 2555 นั้น ผู้ป่วยได้รับการช่วยเหลือ ด้านกายอุปกรณ์ทางการแพทย์ สามารถช่วยลดภาระค่าใช้จ่าย สามารถฟื้นฟูสภาพร่างกายให้กลับไปดำเนินชีวิตได้อย่างปกติสุข จากการดำเนินงานสังคมสงเคราะห์ พบว่า ปัจจุบันการจัดเก็บกายอุปกรณ์ทางการแพทย์ยังไม่มีระบบระเบียบหรือมีสถานที่จัดเก็บที่เหมาะสม นักสังคมสงเคราะห์จึงเกิดแนวความคิดในการจัดตั้งศูนย์กายอุปกรณ์ทางการแพทย์ขึ้น เพื่อให้เกิดระบบการช่วยเหลือผู้ป่วยอย่างเป็นรูปธรรม เกิดความสะดวก รวดเร็ว มีสถานที่จัดเก็บที่เหมาะสม สะอาดและมีความปลอดภัย ตรวจสอบสภาพเครื่องมือให้สามารถใช้งานได้อยู่เสมอ จัดทำระบบการจัดเก็บข้อมูลด้วยระบบคอมพิวเตอร์ มีการจัดตั้งคณะกรรมการจากทีมสหวิชาชีพมาช่วยในการบริหารจัดการ มีการจัดอบรมให้ความรู้เบื้องต้นด้านการใช้งานกายอุปกรณ์ทางการแพทย์แต่ละชนิดแก่เจ้าหน้าที่เพื่อให้เกิดทักษะในการแนะนำผู้ป่วยและครอบครัว มีการติดตามผู้ป่วยและครอบครัว ที่ยืมอุปกรณ์ทางการแพทย์จากศูนย์กายอุปกรณ์ทางการแพทย์โดยทีมสหวิชาชีพทุกราย

วัตถุประสงค์หรือเป้าหมาย

1. เพื่อให้ผู้ป่วยและครอบครัวได้รับความช่วยเหลือจากศูนย์กายอุปกรณ์ทางการแพทย์ตามความจำเป็นและเหมาะสม
2. เพื่อให้เกิดระบบการตรวจสอบกายอุปกรณ์ทางการแพทย์ให้มีความพร้อมต่อการใช้งาน เกิดความสะดวก รวดเร็วในการให้ความช่วยเหลือผู้ป่วยและครอบครัว
3. เพื่อผู้ป่วยและครอบครัวเกิดความพึงพอใจต่อการให้บริการของศูนย์กายอุปกรณ์ทางการแพทย์

กรอบการวิเคราะห์ แนวคิด ข้อเสนอแนะ

งานสังคมสงเคราะห์ โรงพยาบาลกลาง สำนักการแพทย์ เล็งเห็นความสำคัญของความเดือดร้อนของผู้ป่วยและครอบครัวที่ขาดแคลนกายอุปกรณ์ทางการแพทย์ ไม่สามารถจัดซื้อได้เนื่องจากประสบปัญหาเศรษฐกิจ นักสังคมสงเคราะห์จึงได้ดำเนินการจัดตั้งศูนย์กายอุปกรณ์ทางการแพทย์ขึ้นเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนสอดคล้องกับแนวคิดการจัดสวัสดิการสังคม เพื่อให้ผู้ป่วยและครอบครัวมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

แนวคิด

คณะกรรมการส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคมแห่งชาติ (2545 – 2549) นิยามความหมายของสวัสดิการสังคมว่าหมายถึง ระบบการจัดบริการสังคมเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคมและพัฒนาสังคม รวมถึงการส่งเสริมความมั่นคงทางสังคม เพื่อให้ประชาชนสามารถดำรงชีวิตในสังคมได้ในระดับมาตรฐาน โดยบริการดังกล่าวต้องตอบสนองความต้องการพื้นฐานของประชาชนให้ได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ทั้งในด้านการศึกษาที่ดี การมีสุขภาพอนามัย การมีที่อยู่อาศัย การมีงานทำ การมีรายได้ การมีสวัสดิการแรงงาน การมีความมั่นคงทางสังคม การมีนันทนาการและบริการทางสังคมทั่วไป โดยระบบการจัดบริการสังคมต้องคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และสิทธิที่ประชาชนต้องได้รับ และเข้ามามีส่วนร่วมในระบบการจัดบริการสังคมในทุกระดับ

พระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ. 2546 ได้ให้ความหมาย สวัสดิการสังคม หมายถึง ระบบการจัดบริการสังคม ซึ่งเกี่ยวกับการป้องกัน การแก้ไขปัญหา การพัฒนา และการส่งเสริมความมั่นคงทางสังคม เพื่อตอบสนองความจำเป็นขั้นพื้นฐานของประชาชนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้อย่างทั่วถึง เหมาะสม เป็นธรรม และให้เป็นไปตามมาตรฐานทั้งทางด้านการศึกษา สุขภาพอนามัย ที่อยู่อาศัย การทำงานและการมีรายได้ นันทนาการ กระบวนการยุติธรรม และบริการทางสังคม

ทั่วไป โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิที่ประชาชนจะต้องได้รับ และมีส่วนร่วมในสวัสดิการ การจัดสังคมทุกระดับ (อ้างอิงใน www.baanjommyut.com/library_2/extension-1/social.../09.html)

นักสังคมสงเคราะห์ดำเนินการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม พ.ศ.2546 โดยมีการวางแผนร่วมกับทีมสหวิชาชีพ คือการประเมินความพร้อมของผู้ป่วยและครอบครัวต่อการรับ ตัวผู้ป่วยกลับไปดูแลต่อที่บ้าน การจัดหาทรัพยากรที่จำเป็นในการช่วยเหลือผู้ป่วย ประสาน หน่วยงานทั้งภายในและภายนอกหน่วยงานเพื่อให้ความช่วยเหลือผู้ป่วยและครอบครัว เตรียมความพร้อมของผู้ป่วยและครอบครัวด้านการดูแลสุขภาพและ ด้านสวัสดิการสังคมก่อนผู้ป่วยกลับบ้าน อีกทั้งให้การสนับสนุนทางสังคมกับผู้ป่วยทั้งการช่วยเหลือกายอุปกรณ์ทางการแพทย์ การให้ข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับการดูแลอาการของผู้ป่วย การให้กำลังใจและกระตุ้นพลังในตนเองของผู้ป่วยและ ครอบครัวต่อการจัดการกับปัญหาและมีกำลังใจในการดำเนินชีวิตต่อไป

นักสังคมสงเคราะห์เป็นผู้ให้คำปรึกษา เน้นการให้ความช่วยเหลือแบบองค์รวม ทั้งด้าน ร่างกาย จิตใจ และสังคม พบว่าปัญหาทางด้านร่างกายของผู้ป่วยมีอาการแขนขาอ่อนแรง ไม่สามารถ ช่วยเหลือตนเองได้เท่าที่ควร จำเป็นต้องพึ่งพาคนอื่นในการดำเนินชีวิตประจำวัน การดูแลอนามัย ตนเองบกพร่อง และเกิดปัญหาความสัมพันธ์ในครอบครัว การสูญเสียหน้าที่ทางสังคม ปัญหาการ ติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่น การขาดความมั่นใจและความภูมิใจในตนเอง ผู้ป่วยและครอบครัวบางราย ปฏิเสธไม่ให้ความร่วมมือในการรักษาพยาบาลจากบุคลากรทางการแพทย์และครอบครัวไม่ต้องการ รับตัวผู้ป่วยกลับบ้าน นักสังคมสงเคราะห์จำเป็นต้องใช้กระบวนการให้คำปรึกษารายบุคคลและการให้ คำปรึกษาครอบครัวในการให้ความช่วยเหลือผู้ป่วย เป็นการเตรียมความพร้อมผู้ป่วยก่อนออกจาก โรงพยาบาล นับเป็นวิธีการที่ช่วยให้ผู้ป่วยและครอบครัว ได้ใช้ศักยภาพของตนเองในการสำรวจ ตนเอง เข้าใจตนเอง สามารถค้นหาปัญหาที่แท้จริง สำหรับบทบาทของนักสังคมสงเคราะห์ในการ ส่งเสริมคุณภาพชีวิตนั้น นักสังคมสงเคราะห์เน้นกระบวนการเรียนรู้ให้กับผู้ป่วย ครอบครัวและชุมชน ได้รู้จักการป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นกับตนเองและบุคคลในครอบครัว โดยการนำบริการให้ความรู้ที่ เป็นประโยชน์เข้าไปสู่ชุมชน การสนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมพัฒนาคุณภาพชีวิต การสร้างเครือข่าย องค์กรชุมชนเพื่อให้กลุ่มต่างๆ ในชุมชนสามารถพัฒนาคุณภาพชีวิตของตนเองแทนการรอรับบริการ จากภาครัฐ

นักสังคมสงเคราะห์ โรงพยาบาลกลาง ได้ให้ความสำคัญกับผู้ป่วยและครอบครัวเน้นการ ส่งเสริมคุณภาพชีวิต โดยจัดให้มีการให้ความรู้ในการดูแลผู้ป่วยกับครอบครัว จัดหาทรัพยากรที่จำเป็น ต่อผู้ป่วยรวมถึงการแบ่งปันทรัพยากรที่มีและไม่ได้ใช้ประโยชน์กับผู้ป่วยที่ได้รับความเดือดร้อนราย ต่อไป แนะนำบริการการรักษา พิทักษ์สิทธิของผู้ป่วยและครอบครัวต่อการหาแหล่งสนับสนุนทาง

สังคม การจัดสวัสดิการสังคมที่เหมาะสมให้กับผู้ป่วยและครอบครัว การส่งเสริมและสนับสนุนด้านจิตใจ ทำให้ผู้ป่วยกลับไปใช้ชีวิตกับครอบครัวได้ตามปกติ

ข้อเสนอ

ปัจจุบันการให้ความช่วยเหลือผู้ป่วยและครอบครัวในการจัดหาอุปกรณ์ทางการแพทย์ ยังไม่มีระบบและขั้นตอนการทำงานที่ชัดเจน มีเพียงนักสังคมสงเคราะห์เป็นผู้บริหารจัดการ จัดหาอุปกรณ์ทางการแพทย์เท่านั้น ทีมสหวิชาชีพมีส่วนร่วมในการทำงานค่อนข้างน้อย สถานที่จัดเก็บกายอุปกรณ์ทางการแพทย์ยังไม่เหมาะสม ทั้งระบบการยืม-คืน ยังใช้วิธีการบันทึกลงสมุด ใช้เวลาในการค้นหาและตรวจสอบค่อนข้างมาก กายอุปกรณ์ทางการแพทย์บางรายการไม่พร้อมใช้งาน ทำให้ส่งผลกระทบต่อการวางแผนจำหน่ายผู้ป่วยเกิดความล่าช้า การให้ความช่วยเหลือผู้ป่วยและครอบครัวไม่เป็นระบบ ได้มาตรฐานการให้ความช่วยเหลือ

การจัดตั้งศูนย์กายอุปกรณ์ทางการแพทย์ภายในโรงพยาบาลและแบ่งบทบาทหน้าที่การทำงานของแต่ละวิชาชีพหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้ชัดเจน จัดให้มีสถานที่จัดเก็บกายอุปกรณ์ทางการแพทย์อย่างมีระเบียบ สะอาด สะดวกในการค้นหา มีระบบคอมพิวเตอร์ในการลงทะเบียนการยืม-คืน และมีการดูแลรักษาอุปกรณ์ทางการแพทย์ จากศูนย์เครื่องมือแพทย์ให้พร้อมใช้งาน จะทำให้สามารถช่วยเหลือผู้ป่วยและครอบครัวได้อย่างครบวงจร ตามมาตรฐานและสามารถตอบสนองความต้องการต่อความจำเป็นในการใช้กายอุปกรณ์ทางการแพทย์ของผู้ป่วยอย่างเหมาะสม

ศูนย์กายอุปกรณ์ทางการแพทย์เป็นส่วนสำคัญในการบริหารจัดการให้ความช่วยเหลือผู้ป่วยและครอบครัวที่มีปัญหาด้านเศรษฐกิจไม่สามารถจัดหาอุปกรณ์ทางการแพทย์ได้ เมื่อผ่านศูนย์กายอุปกรณ์ทางการแพทย์ ที่มีทีมสหวิชาชีพที่เกี่ยวข้องให้ความช่วยเหลืออย่างเหมาะสมย่อมส่งผลดีต่อทุกฝ่ายทั้งผู้ป่วยมีกำลังใจในการเผชิญกับอาการเจ็บป่วย ครอบครัวลดภาระค่าใช้จ่ายสำหรับจัดหาอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่จำเป็นต่อการดูแลผู้ป่วยเมื่อกลับบ้านภายหลังแพทย์จำหน่าย นักสังคมสงเคราะห์ วางแผนการติดตามกายอุปกรณ์ทางการแพทย์ทุกสามเดือน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของอุปกรณ์และหากผู้ป่วยและญาติมีกำลังซื้ออุปกรณ์ดังกล่าวได้ หรือไม่มีความจำเป็นต้องใช้แล้วให้นำกลับมาคืนกับโรงพยาบาล เพื่อให้ผู้ป่วยรายอื่นใช้งานต่อไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ประโยชน์ต่อผู้ป่วย ผู้ได้รับความช่วยเหลือกายอุปกรณ์ทางการแพทย์ได้ทุกรายการที่ผู้ป่วยจำเป็นต้องใช้เมื่อกลับบ้าน ผู้ป่วยได้รับการสนับสนุนด้านจิตใจพร้อมต่อสู้กับปัญหา มีพลังใจที่ผจญกับปัญหาที่เกิดขึ้น ผู้ป่วยสามารถดึงศักยภาพตนเองในการดำเนินชีวิตกับครอบครัว ชุมชน และสังคมรอบด้านได้ เมื่ออาการดีขึ้นอาจเป็นส่วนช่วยเหลือผู้ป่วยรายอื่นต่อไป

2. ประโยชน์ต่อครอบครัว ลดภาระรายจ่ายในครอบครัวของผู้ป่วย ส่วนใหญ่ผู้ป่วยส่งปรึกษาสังคมสงเคราะห์ มีปัญหาเศรษฐกิจ การช่วยเหลือจัดหาทุนอุปกรณ์ทางการแพทย์จึงเป็นส่วนหนึ่งในการให้ความช่วยเหลือครอบครัว เมื่อครอบครัวมีส่วนร่วมในการดูแลผู้ป่วยย่อมส่งผลดีต่อความสัมพันธ์ในครอบครัว มีความเข้าใจ เห็นอกเห็นใจกันมากขึ้น เมื่อเกิดปัญหาครอบครัวและผู้ป่วยก็พร้อมที่จะต่อสู้และแก้ไขปัญหาไปได้ด้วยตนเอง

3. ประโยชน์ต่อโรงพยาบาล ลดการทอดทิ้งผู้ป่วยไว้ในโรงพยาบาลและลดอัตราการครองเตียงของผู้ป่วย การจัดหาทุนอุปกรณ์ทางการแพทย์ให้ผู้ป่วยเป็นการช่วยผู้ป่วยโดยตรง ผลตามมาก็คือ การช่วยครอบครัว และเป็นการช่วยโรงพยาบาลด้วย นั่นคือการลดภาระค่าใช้จ่ายของโรงพยาบาล ในการดูแลผู้ป่วย การวางแผนจำหน่ายผู้ป่วยที่มีความสมบูรณ์ ดูแลอย่างรอบด้าน และสามารถจำหน่ายผู้ป่วยกลับไปใช้ชีวิตอยู่กับครอบครัว ชุมชน สังคม ที่เคยอยู่ได้อย่างปกติสุขถึงแม้มีภาวะของควมพิการแต่ก็สามารถอยู่ในสังคมเดิมได้ ด้วยการช่วยเหลือของทีมสหวิชาชีพต่างๆ และนักสังคมสงเคราะห์ เป็นผู้บริหารจัดการส่วนของความช่วยเหลือแบบครบวงจร

ตัวชี้วัดความสำเร็จ

1. ผู้ป่วยและครอบครัวได้รับความช่วยเหลือจากศูนย์กายอุปกรณ์ทางการแพทย์ตามความจำเป็นและเหมาะสม คิดเป็นร้อยละ 85
2. ความพึงพอใจของผู้ป่วยและครอบครัวต่อการให้ความช่วยเหลือจากศูนย์กายอุปกรณ์ทางการแพทย์ คิดเป็นร้อยละ 80

ลงชื่อ.....

(นางสาววิภาพร รัตนา)

ผู้ขอรับการประเมิน

..... ๗ / พ.ย. ๒๕๕๗

บรรณานุกรม

หนังสือ

กรมสุขภาพจิต.(2547).ทักษะพื้นฐานที่จำเป็นในการให้คำปรึกษา.กรุงเทพฯ:สารกรมสุขภาพจิต

กรมสุขภาพจิต.(2547).วัตถุประสงค์ของการให้คำปรึกษา.กรุงเทพฯ:สารกรมสุขภาพจิต

กองวิชาการ สำนักการแพทย์.(2548).กระบวนการให้คำปรึกษา.กรุงเทพฯ:สารสำนักการแพทย์

ทำนอง ภูเก็ด.(2551).แนวคิดและทฤษฎีการมีส่วนร่วม.กรุงเทพมหานคร:

โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

บุญตั้ง อุ่นแก้ว.(2537).แนวคิดสำคัญของการมีส่วนร่วม.กรุงเทพมหานคร:

โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

พันตำรวจโทนายแพทย์พิพัฒน์ ชูวรเวช.(2555).อุบัติเหตุ.กรุงเทพมหานคร:สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

รพีพรรณ คำหอม.(2544).การส่งเสริมคุณภาพชีวิต.กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

วันทนีย์ วาสิกะสิน.(2539).การสนับสนุนทางสังคม.กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

สุวลักษณ์ อัครเดชา.(2548).การให้คำปรึกษารอบครัว.กรุงเทพฯ:สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

สุรางค์รัตน์ วสินารมณ.(2554).ทักษะการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์(พิมพ์ครั้งที่ 4).กรุงเทพฯ:

สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

สื่ออิเล็กทรอนิกส์

ความพิการ.สืบค้นเมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2556,จาก th.wikipedia.org/

ความรู้เรื่องโรคเรื้อรัง.สืบค้นเมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2556,จาก

<http://www.jorpor.com/D/BookChronicDiseases.pdf>.

ฐานิกา บุญมงคล.การวางแผนจำหน่ายผู้ป่วย.สืบค้นเมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2556, จาก

<http://thethanika.blogspot.com/๒๐๑๒/๐๕/discharge-planning.html>.

Ben Ben.ทฤษฎีแรงสนับสนุนทางสังคม.สืบค้นเมื่อวันที่ 28 สิงหาคม 2557,จาก

<http://www.gotoknow.org/posts/115753>

โรงพยาบาลกลาง ใบส่งปรึกษาสังคมสงเคราะห์

หอผู้ป่วย

1. ชื่อ..... นามสกุล อายุ ปี
2. เลขที่ภายนอก เลขที่ภายใน เดียง
3. การวินิจฉัยโรค เข้ารับการรักษาเมื่อ.....
4. ป่วยเป็นโรคติดต่อหรือไม่ เป็น โปรดระบุ ไม่เป็น
5. สภาพผู้ป่วย

สภาพผู้ป่วย	ความรู้สึกตัว	☐ ดี	☐ ไม่ดี
	การช่วยเหลือตัวเอง	☐ ได้	☐ ไม่ได้
	การพูด	☐ ได้	☐ ไม่ได้
	การฟัง	☐ รู้เรื่อง	☐ ไม่รู้เรื่อง
6. ปัญหาที่ต้องการให้ช่วยเหลือ
 - ปัญหาการใช้สิทธิในการรักษาพยาบาล เช่น สิทธิบัตรทอง, สิทธิบัตรประกันสังคม, สิทธิ พรบ.รท ฯลฯ
 - ปัญหาเศรษฐกิจ เช่น ค่ารักษาพยาบาล, ค่าพาหนะ ฯลฯ
 - ปัญหาการดูแล เช่น ไม่มีญาติ / ไม่มีผู้ดูแล, มีญาติแต่ไม่ดูแล / ทอดทิ้ง ฯลฯ
 - ปัญหาอารมณ์ และจิตใจ เช่น วิตกกังวล พยายามฆ่าตัวตาย ฯลฯ
 - ปัญหาครอบครัว เช่น ความสัมพันธ์ในครอบครัว, ไม่ต้องการบุตร, บุคคลในครอบครัวต้องโทษ ฯลฯ
 - ปัญหาทางกฎหมาย เช่น ไม่ได้รับสิทธิคุ้มครองตามกฎหมาย, ไม่มีสถานภาพทางกฎหมาย, ถูกทารุณกรรม ฯลฯ
 - ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับผู้ป่วยและญาติในการรักษาพยาบาล เช่น ไม่ยอมรักษา, ญาติขาดการติดต่อ ฯลฯ
 - ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับที่อยู่อาศัย เช่น เร่รอน / ไม่มีที่อยู่, ที่อยู่อาศัยไม่แน่นอน ฯลฯ
 - ปัญหาสังคม เช่น ติดสารเสพติด, ขาดบริการทางเพศ, ขาดการศึกษา ฯลฯ
 - ปัญหาอื่นๆ โปรดระบุ..... (ยืมอุปกรณ์ทางการแพทย์).....
7. เอกสารที่ส่งมาด้วย

<ul style="list-style-type: none"> ☐ สติกเกอร์ชื่อ-สกุล 6 อัน ☐ เวชระเบียนผู้ป่วยนอก ☐ เอกสารบุคคล เช่น บัตรประชาชน 	<ul style="list-style-type: none"> ☐ แบบบันทึกทางการแพทย์ผู้ป่วยอุบัติเหตุและฉุกเฉิน ☐ แบบบันทึกการแจ้งใช้สิทธิการรักษา ☐ อื่นๆ โปรดระบุ
--	---

ใบขับขีรถยนต์ ฯลฯ

แพทย์ ผู้ส่งปรึกษา

ลงชื่อ (ผู้ส่ง) พยาบาล

(.....)

วันที่/...../.....

คำชี้แจงการกรอกใบส่งปรึกษาสังคมสงเคราะห์ โรงพยาบาลกลาง

ใบส่งปรึกษาสังคมสงเคราะห์ หมายถึง แบบฟอร์มที่เจ้าหน้าที่หอผู้ป่วยต้องลงรายละเอียดให้ครบถ้วน พร้อมส่งเอกสาร

หอผู้ป่วย หมายถึง หอที่ผู้ป่วยพักรักษาตัว

ปัญหาการใช้สิทธิในการรักษาพยาบาล หมายถึง ปัญหาความไม่เข้าใจในการรับบริการระหว่างผู้รับบริการ และโรงพยาบาลในเรื่องการใช้สิทธิต่างๆ ได้แก่ ไม่รู้สิทธิ ไม่เข้าใจการใช้สิทธิ / เข้าใจไม่ถูกต้อง, ไม่ได้รับสิทธิตามที่

ปัญหาเศรษฐกิจ ประกอบด้วย ไม่มีรายได้ และหรือรายได้น้อยตามระเบียบสำนักนายภฯ ที่ประสบปัญหา ด้านต่างๆ ได้แก่ ค่ารักษาพยาบาล, ค่ากายอุปกรณ์, ค่าพาหนะ, ค่าเครื่องอุปโภค / บริโภค, ค่าครองชีพชั่วคราว, เงินทุนประกอบอาชีพ, อื่นๆ ที่เกี่ยวกับปัญหาเศรษฐกิจ

ปัญหาการดูแล หมายถึง บุคคลที่ขาดผู้ดูแลช่วยเหลือ ได้แก่ ไม่มีญาติ / ไม่มีผู้ดูแล, มีญาติแต่ไม่ดูแล / ทอดทิ้ง, อื่นๆ ที่เป็นปัญหาการดูแล

ปัญหาอารมณ์และจิตใจ เป็นปัญหาความไม่สบายใจ หรือภาวะวิกฤติทางจิตใจ ได้แก่ วิตกกังวล, พยายามฆ่าตัวตาย, อื่นๆ ที่เป็นปัญหาทางอารมณ์และจิตใจ

ปัญหาครอบครัว หมายถึง สมาชิกในครอบครัวไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ของครอบครัวได้อย่างเหมาะสม ได้แก่ ปัญหาความสัมพันธ์ของคู่สมรส, ความสัมพันธ์ระหว่าง พ่อ แม่ ลูก, ครอบครัวแตกแยก เช่น แยกทางกัน ครอบครัวล่มสลาย, การทำร้ายกันในครอบครัว, ไม่ต้องการบุตร เช่น ตั้งครรภ์นอกสมรส, การไม่พร้อมที่จะมีบุตร ของคู่สมรส และถูกข่มขืน, บุคคลในครอบครัวต้องโทษ, อื่นๆ ที่เป็นปัญหาครอบครัว

ปัญหาทางกฎหมาย หมายถึง ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายซึ่งผู้รับบริการต้องการรับความช่วยเหลือ ได้แก่ ไม่ได้รับสิทธิคุ้มครองตามกฎหมาย, เช่น ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน, นายจ้างทอดทิ้ง ถูกนายจ้างเอาเปรียบ, และการใช้งานเด็ก / สตรี, กดขี่แรงงาน ฯลฯ ไม่มีสถานภาพทางกฎหมาย เช่น ไม่มีบัตรประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน ฯลฯ

ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับผู้ป่วยและญาติในการรักษาพยาบาล เป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องเป็นอุปสรรคต่อการรักษาพยาบาล ได้แก่ ขาดความรู้ความเข้าใจในการดูแลรักษา, รักษาไม่ต่อเนื่อง, ไม่ยอมรับการรักษา, ญาติขาดการติดต่อ / ญาติไม่ทราบว่าผู้ป่วยจำหน่ายหรือถึงแก่กรรม, อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

ปัญหาเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย ปัญหาการไม่มีที่อยู่อาศัยก่อให้เกิดปัญหาทางสังคม ได้แก่ ที่อยู่อาศัย ไม่แน่นอน, ไม่มีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเอง, เร่รอน / ไม่มีที่อยู่อาศัย, อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

ปัญหาสังคม เป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องทางสังคม ได้แก่ ติดสารเสพติดให้โทษ, ขายบริการทางเพศ, ขาดการศึกษา, อื่นๆ ที่เป็นปัญหาสังคม

ปัญหาอื่นๆ โปรดระบุ หมายถึง ปัญหาที่นอกเหนือจาก 9 ข้อ ที่กล่าวมาข้างต้น

ส่วนที่ 1 ตั้งแต่ข้อ 1 - 5 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ป่วย

ส่วนที่ 2 ข้อ 6 เป็นข้อมูลปัญหาของผู้ป่วยที่พบ

ส่วนที่ 3 ข้อ 7 เป็นส่วนของเอกสารที่ต้องส่งพร้อมใบส่งปรึกษา

แบบประเมินความพึงพอใจในบริการของศูนย์กายอุปกรณ์ทางการแพทย์

โรงพยาบาลกลาง สำนักการแพทย์

วันที่.....เดือน.....ปี.....

เพื่อประโยชน์ในการนำผลการประเมินไปปรับปรุง และพัฒนาการดำเนินงานได้อย่างเหมาะสม และตรงกับความต้องการ จึงขอความร่วมมือจากท่านตอบแบบสอบถาม โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน หรือเติมความคิดเห็นของท่านลงในช่องว่าง

1. ข้อมูลทั่วไป

1.1 เพศ ชาย หญิง

1.2 อายุ 20-30 ปี 31-40 ปี 41-50 ปี 51-60 ปี 60 ปีขึ้นไป

1.3 สถานภาพสมรส โสด สมรส หย่า/ร้าง หม้าย

1.4 ศาสนา พุทธ อิสลาม อื่นๆ(ระบุ).....

1.5 ระดับการศึกษา(ระบุ).....

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้บริการกายอุปกรณ์ทางการแพทย์

รายการ/หัวข้อ	ระดับความคิดเห็น				
	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	พอใช้	ปรับปรุง
1.ความสะดวก รวดเร็วของการให้บริการ ยืม-คืน กายอุปกรณ์ทางการแพทย์					
2.ความเพียงพอของกายอุปกรณ์ทางการแพทย์ชนิดต่างๆ					
3.ช่วงเวลาให้บริการ ยืม-คืน กายอุปกรณ์ทางการแพทย์					
4.การให้บริการของเจ้าหน้าที่ดูแลเอาใจใส่ เต็มใจให้บริการ					

แบบประเมินความพึงพอใจในบริการของศูนย์กายอุปกรณ์ทางการแพทย์

โรงพยาบาลกลาง สำนักการแพทย์

วันที่.....เดือน.....ปี.....

เพื่อประโยชน์ในการนำผลการประเมินไปปรับปรุง และพัฒนาการดำเนินงานได้อย่างเหมาะสม และตรงกับความต้องการ จึงขอความร่วมมือจากท่านตอบแบบสอบถาม โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงใน หรือเติมความคิดเห็นของท่านลงในช่องว่าง

1. ข้อมูลทั่วไป

1.1 เพศ ชาย หญิง

1.2 อายุ 20-30 ปี 31-40 ปี 41-50 ปี 51-60 ปี 60 ปีขึ้นไป

1.3 สถานภาพสมรส โสด สมรส หย่า/ร้าง หม้าย

1.4 ศาสนา พุทธ อิสลาม อื่นๆ(ระบุ).....

1.5 ระดับการศึกษา(ระบุ).....

2. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้บริการกายอุปกรณ์ทางการแพทย์

รายการ/หัวข้อ	ระดับความคิดเห็น				
	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	พอใช้	ปรับปรุง
1.ความสะดวก รวดเร็วของการให้บริการ ยืม-คืน กายอุปกรณ์ทางการแพทย์					
2.ความเพียงพอของกายอุปกรณ์ทางการแพทย์ชนิดต่างๆ					
3.ช่วงเวลาให้บริการ ยืม-คืน กายอุปกรณ์ทางการแพทย์					
4.การให้บริการของเจ้าหน้าที่ดูแลเอาใจใส่ เต็มใจให้บริการ					

แบบคำร้องการขี้มอุปกรณ์ทางการแพทย์

ที่.....

งานสังคมสงเคราะห์ โรงพยาบาลกลาง

วัน.....เดือน.....พ.ศ.

เรื่อง ขอยืมอุปกรณ์ทางการแพทย์

เรียน นักสังคมสงเคราะห์

ข้าพเจ้า..... เลขบัตรประชาชน.....

ที่อยู่.....

โทรศัพท์..... มีความประสงค์ขอยืมอุปกรณ์ทางการแพทย์

คือ

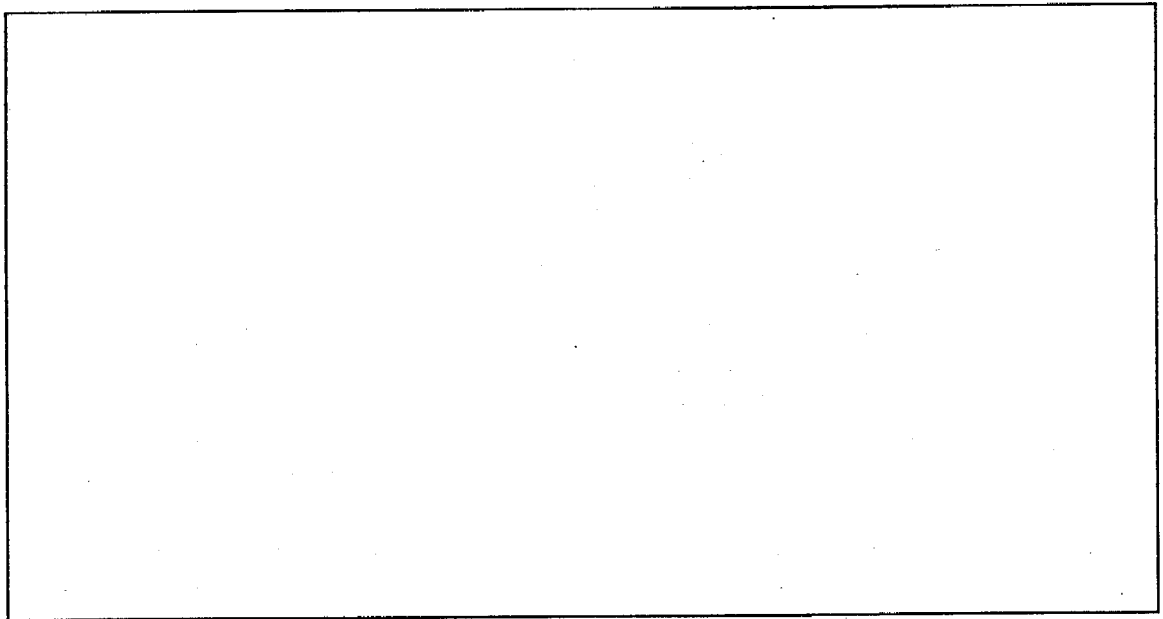
เพื่อดูแลผู้ป่วยชื่อ - สกุล..... โรค.....

ที่อยู่.....

ข้าพเจ้ารับทราบและยินดีปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การขี้มอุปกรณ์ทางการแพทย์ และได้แนบทะเบียนบ้านมาพร้อมนี้ โดยจะนำคืนอุปกรณ์ดังกล่าวเมื่อสิ้นสุดการใช้งานแล้ว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดอนุเคราะห์

แผนที่

ลงชื่อ..... ผู้ยื่นคำร้อง
(.....)

ลงชื่อ..... พยาน
(.....)

- อนุญาต
- ไม่อนุญาต

ลงชื่อ..... นักสังคมสงเคราะห์
(.....)
...../...../.....

รับบริจาค

อุปกรณ์ทางการแพทย์ ที่ผู้ป่วยและครอบครัวไม่จำเป็นต้องใช้แล้ว
เช่น ที่นอนลม เตียงผู้ป่วย รถเข็นคนไข้ ผ้าอ้อมผู้ใหญ่ ฯลฯ

**** บริการให้ยืมอุปกรณ์ทางการแพทย์ที่ผู้ป่วยและครอบครัว
จำเป็นต้องใช้กลับไปดูแลต่อเองที่บ้าน ****

หมายเหตุ การให้ยืมจะพิจารณาตามความเหมาะสม
และความจำเป็นของผู้ป่วยและครอบครัว

โครงการ บริจาค-ยืม อุปกรณ์ทางการแพทย์ สำหรับผู้ป่วยโรงพยาบาลกลาง
ติดต่อได้ที่งานสังคมสงเคราะห์ ชั้น 8 กลุ่มงานอนามัยชุมชน ในวัน-เวลาราชการ 08.00-16.00 น.